

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ
26 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1985

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
73

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1543

Συνταξιοδότηση των παθόντων αγωνιστών της Εθνικής Αντίστασης, αποκατάσταση των αγωνιστών που διώχθηκαν για τα «κοινωνικά τους φρονήματα» και συνταξιοδότηση των αγωνισθέντων κατά της δικτατορίας και άλλες διατάξεις.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρώνουμε και εκδίδουμε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

ΤΜΗΜΑ Α' ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΙ ΑΠΟ ΔΙΚΟ ΤΟΥΣ ΠΑΘΗΜΑ

Άρθρο 1.

Δικαιούχοι.

Αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης, των οποίων η ιδιότητα αυτή έχει αναγνωρισθεί σύμφωνα με το Ν. 1285/1982 (ΦΕΚ 115), δικαιούνται σύνταξη από το Δημόσιο Ταμείο αν έπαθαν διαρκή αναπηρία κατά την έννοια των άρθρων 2 και 4 του παρόντος νόμου.

Άρθρο 2.

Γεγονότα που παρέχουν δικαίωμα σύνταξης.

1. Δικαίωμα σύνταξης θεμελιώνουν:

α) Τα τραύματα που προξενήθηκαν σε αγωνιστές κατά τη διάρκεια της υπηρεσίας τους στην Εθνική Αντίσταση και εξαιτίας της δράσης τους σ' αυτή.

Επίσης, τα τραύματα που προξενήθηκαν κατά τη διάρκεια της αιχμαλωσίας ή της φυλάκισης ή της ομηρίας ή του εγκλεισμού σε στρατόπεδα συγκέντρωσης που οφείλονται στην αντιστασιακή δράση τους ή σε αντίποινα γι' αυτήν ή στην ιδιότητά τους ως μελών των οργανώσεων του άρθρου 9 του Ν. 1285/1982 ή ως μεμονωμένων αγωνιστών.

β) Τα νοσήματα που είναι απότοκα των κακουχιών κατά την υπηρεσία στην Εθνική Αντίσταση, την αιχμαλωσία, τη φυλάκιση ή την ομηρία λόγω της αντιστασιακής δράσης ή κατά τον εγκλεισμό σε στρατόπεδα συγκέντρωσης για τη δράση τους αυτή ή την ιδιότητά τους, ως μελών των οργανώσεων του άρθρου 9 του Ν. 1285/1982 ή ως μεμονωμένων αγωνιστών.

2. Τα οξεία νοσήματα θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης, εφόσον εκδηλώθηκαν στη διάρκεια της δράσης στην Εθνική Αντίσταση. Τα χρόνια νοσήματα θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης αν εκδηλώθηκαν μετά τη συμπλήρωση τρίμηνης υπηρεσίας στη ζώνη επαφής ή μέσα σ' ένα εξάμηνο από την απομάκρυνση από τη ζώνη αυτή και εφόσον είχε συμπληρωθεί τρίμηνη συνεχής υπηρεσία.

3. Ο χρόνος φυλάκισης, αιχμαλωσίας, ομηρίας και εγκλεισμού σε στρατόπεδα συγκέντρωσης θεωρείται, αν πρόκει-

ται για οξύ νόσημα, ως χρόνος δράσης στην Εθνική Αντίσταση και αν πρόκειται για χρόνια νόσημα, ως υπηρεσία στη ζώνη επαφής.

Οι παραπάνω χρονικοί περιορισμοί ως προς την εκδήλωση της νόσου δεν ισχύουν για τους ομήρους.

4. Νοσήματα που θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης είναι εκείνα που αναφέρονται στο άρθρο 43 του Κώδικα Πολεμικών Συντάξεων (Π.Δ. 1285/1981 ΦΕΚ 314).

Άρθρο 3.

Όργανο προσδιορισμού της αναπηρίας.

1. Το ποσοστό της αναπηρίας ορίζεται από τις Πρωτοβάθμιες Υγειονομικές Επιτροπές του Υπαλληλικού Κώδικα (Π.Δ. 611/1977 ΦΕΚ 198) που εδρεύουν σε κάθε νομό ή στα διαμερίσματα νομών, με βάση τον πίνακα νόσων και αναπηριών που ισχύει και που υπάρχει ως παράρτημα Α στον Κώδικα Πολεμικών Συντάξεων.

2. Εάν υπάρχουν πολλές βλάβες στο ίδιο πρόσωπο, ο γενικός βαθμός ανικανότητας υπολογίζεται σύμφωνα με όσα ορίζει το άρθρο 4 του Κώδικα Πολεμικών Συντάξεων.

Άρθρο 4.

Σύνταξιμο ποσοστό αναπηρίας.

Δικαίωμα σύνταξης παρέχεται αν το ποσοστό μείωσης της ικανότητας για εργασία είναι τουλάχιστον 25 %.

Άρθρο 5.

Ποσό σύνταξης.

1. Η σύνταξη, που παρέχεται στους αναπήρους του άρθρου 1 ορίζεται ίση με τη μηνιαία σύνταξη την οποία δικαιούται, σύμφωνα με τη νομοθεσία για τις πολεμικές συντάξεις της περιόδου 1940 - 1941, ο επιλόχιος που έχει το ίδιο ποσοστό ανικανότητας από τον τραυματισμό του κατά την εκτέλεση υπηρεσίας στον πόλεμο ή από νόσο απότοκη των κακουχιών της υπηρεσίας του αυτής.

2. Τα επιδόματα ανικανότητας και οι προσυζητήσεις τους, που προβλέπονται κάθε φορά για τους συνταξιούχους αναπήρους πολέμου της περιόδου 1940 - 1941, καταβάλλονται με τις ίδιες προϋποθέσεις και στους αναπήρους που αναφέρονται στο άρθρο 1 του νόμου αυτού.

Άρθρο 6.

Απόδειξη παθήματος.

1. Ο τόπος, ο χρόνος και οι συνθήκες του τραυματισμού πρέπει να αποδεικνύονται από επίσημα στοιχεία.

Αν δεν υπάρχουν επίσημα στοιχεία, τα όργανα που αποφασίζουν για τις συντάξεις μορφώνουν πεποίθηση για τα γεγονότα αυτά, ύστερα από ελεύθερη εκτίμηση των στοιχείων του φακέλου που δημιουργείται σύμφωνα με το άρθρο 8 του νόμου αυτού και του φακέλου που έχει δημιουργηθεί κατά τη διαδικασία αναγνώρισης της ιδιότητας του αγωνιστή της Εθνικής Αντίστασης με το Π.Δ. 379/1983 (ΦΕΚ 136). Η σχετική πράξη πρέπει να είναι ειδικώς και πλήρως αιτιολογημένη.

2. Με τον τρόπο που ορίζεται στην προηγούμενη παράγραφο αποδεικνύεται και η εκδήλωση της νόσου.

Άρθρο 7.

Σχέση παθήματος με την υπηρεσία.

1. Για το είδος του τραύματος ή της νόσου και τη σχέση τους με τις κακουχίες κατά την υπηρεσία στην Εθνική Αντίσταση ή με τις κακουχίες της αιχμαλωσίας, της φυλάκισης, της ομηρίας λόγω της δράσης εναντίον των κατακτητών και του εγκλεισμού σε στρατόπεδα συγκέντρωσης λόγω της δράσης τους αυτής ή της ιδιότητάς τους ως μελών αντιστασιακών οργανώσεων, αποφαινεται η οικεία Πρωτοβάθμια Υγειονομική Επιτροπή. Η γνωμάτευσή της είναι υποχρεωτική για τα όργανα που αποφασίζουν για τις συντάξεις.

2. Η γνωμάτευση της Πρωτοβάθμιας Υγειονομικής Επιτροπής, αν δεν είναι ομόφωνη μπορεί να προσβληθεί στη Δευτεροβάθμια Υγειονομική Επιτροπή, από τον αγωνιστή ή τα δικαιούχα πρόσωπα του άρθρου 10 του νόμου αυτού ή από τον Υπουργό Οικονομικών. Η απόφαση της Δευτεροβάθμιας Υγειονομικής Επιτροπής είναι υποχρεωτική.

Άρθρο 8.

1. Στην αίτηση για αναγνώριση δικαιώματος σύνταξης, πρέπει να αναφέρονται με κάθε λεπτομέρεια ο τόπος, ο τρόπος, ο χρόνος και οι συνθήκες γενικά του τραυματισμού ή της εκδήλωσης της νόσου. Η αίτηση υποβάλλεται στη νομαρχία της περιοχής που κατοικούσε ή έδρασε ο παθών κατά το χρόνο που συνέβησαν τα γεγονότα για τα οποία ζητά τη συνταξιοδότηση, μαζί με τα δικαιολογητικά που αναφέρονται στο άρθρο 13 και με οποιοδήποτε άλλο στοιχείο επίσημο ή μη, που μπορεί να επηρεάσει την κρίση του αρμόδιου συνταξιοδοτικού οργάνου ή της Πρωτοβάθμιας Υγειονομικής Επιτροπής.

Ο νομάρχης αναθέτει σε δημόσιο υπάλληλο ή υπάλληλο Ν.Π.Δ.Δ. ή οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης τη διενέργεια ένορκης διοικητικής εξέτασης για να εξακριβωθούν οι συνθήκες του τραυματισμού, ο χρόνος και ο τόπος της εκδήλωσης της νόσου και η σχέση του τραυματισμού ή της νόσου με τα γεγονότα που θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης κατά το άρθρο 2.

Ως μάρτυρες εξετάζονται δύο τουλάχιστον αναγνωρισμένοι αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης που υπηρέτησαν μαζί με τον παθόντα στην Εθνική Αντίσταση και έχουν άμεση αντίληψη των γεγονότων. Για τους μεμονωμένους αγωνιστές εξετάζονται δύο τουλάχιστον πρόσωπα που γνωρίζουν τη δράση του αιτούντος. Ο υπάλληλος που ενεργεί τη διοικητική εξέταση συλλέγει επίσης πληροφορίες για την κοινή πεποίθηση που επικρατεί ως προς τα αίτια και τις συνθήκες του παθήματος μεταξύ των κατοίκων του τόπου όπου συνέβησαν τα γεγονότα ή όπου κατοικούσε τότε ο παθών και συντάσσει σχετικό πόρισμα λαμβάνοντας υπόψη και τη γνώμη του οικείου δημάρχου ή προέδρου κοινότητας. Το πόρισμα αυτό διαβιβάζει μαζί με όλο το φάκελο στην Πρωτοβάθμια Υγειονομική Επιτροπή του τόπου της κατοικίας του παθόντος κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης. Τα όργανα της τοπικής αυτοδιοίκησης οφείλουν να παρέχουν κάθε είδους διευκόλυνση για τη διεκπεραίωση του έργου της διοικητικής εξέτασης.

2. Η Πρωτοβάθμια Υγειονομική Επιτροπή καλεί τον παθόντα για αυτοπρόσωπη εξέταση. Σε περίπτωση αδυναμίας του να εμφανιστεί, η Επιτροπή γνωματεύει, με βάση τα στοιχεία του φακέλου του ή, εφόσον κρίνει τούτο αναγκαίο, μετά από κατ'όκον εξέταση.

Η μη προσέλευση του παθόντος στην Επιτροπή συγχωρείται μόνο για λόγους υγείας, που πιστοποιούνται ύστερα από αίτησή του από το κρατικό νοσοκομείο που βρίσκεται πλησιέστερα στην κατοικία του.

Η Πρωτοβάθμια Υγειονομική Επιτροπή δικαιούται πριν εκδώσει τη γνωμάτευσή της να προκαλέσει τη συμπλήρωση των εγγράφων, αν δεν μπορεί να μορφώσει γνώμη από αυτά που υπάρχουν.

3. Μετά την εξέταση του παθόντος η Επιτροπή προσδιορίζει, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 3, το ποσοστό μείωσης της ικανότητας για εργασία και γνωματεύει με

βάση και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου για το χρόνο και το είδος του τραύματος και την άμεση σχέση του με τα γεγονότα που θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης ή για το είδος της νόσου, το χρόνο της εκδήλωσής της και το αν αυτή είναι απότοκη κακουχίων εξαιτίας της αντιστασιακής δράσης, της αιχμαλωσίας, της φυλάκισης, της ομηρίας και του εγκλεισμού σε στρατόπεδα συγκέντρωσης για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 2.

Η γνωμάτευση της Επιτροπής μαζί με το φάκελο που σχηματίζεται αποστέλλεται στο Γενικό Λειτουργικό του Κράτους (Γ.Λ.Κ.) για την έκδοση της πράξης που προβλέπει το άρθρο 106 του Κώδικα Πολεμικών Συντάξεων.

Κατά της πράξης αυτής ασκούνται τα ένδεια μέσα που προβλέπει ο Οργανισμός του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

4. Αν ο αιτών αποβιώσει πριν εξετασθεί από την Πρωτοβάθμια Υγειονομική Επιτροπή, η γνωμάτευση εκδίδεται με βάση τα στοιχεία του φακέλου.

5. Μερική ή ολική επανάληψη της διαδικασίας που ορίζει το άρθρο αυτό δεν επιτρέπεται, εκτός αν ζητηθεί από το αρμόδιο συνταξιοδοτικό όργανο με πράξη ή απόφασή του.

6. Επανεξέταση του παθόντος μπορεί να γίνει σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 122 του Κώδικα Πολεμικών Συντάξεων. Όπου στο άρθρο αυτό αναφέρεται η Ανώτατη Υγειονομική Επιτροπή για τις συντάξεις των Αγωνιστών Εθνικής Αντίστασης του νόμου αυτού, νοείται η οικεία Πρωτοβάθμια Υγειονομική Επιτροπή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΙ ΑΠΟ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΗ

Άρθρο 9.

Δικαιούχοι.

Δικαίωμα σύνταξης από το δημόσιο ταμείο έχουν :

α) Οι οικογένειες των αναπήρων του άρθρου 1 που πεθαίνουν μετά τη συνταξιοδότησή τους.

β) Οι οικογένειες των αγωνιστών της Εθνικής Αντίστασης του Ν. 1285/1982, που θανατώθηκαν ή εκτελέστηκαν ή πέθαναν ή εξαφανίστηκαν κάτω από τις περιστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 2 του παρόντος νόμου.

γ) Οι οικογένειες των αναπήρων του άρθρου 1, οι οποίοι πέθαναν έως την έναρξη της ισχύος του παρόντος και είχαν τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης σύμφωνα με το νόμο αυτόν και

δ) Οι οικογένειες εκείνων που είχαν τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης σύμφωνα με το νόμο αυτόν και πέθαναν μετά τη δημοσίευσή του χωρίς να έχει αναγνωρισθεί το δικαίωμά τους για σύνταξη.

Άρθρο 10.

Πρόσωπα της οικογένειας.

Ως προς τα πρόσωπα της οικογένειας που δικαιούνται σύνταξη και τους όρους και τις προϋποθέσεις της συνταξιοδότησής τους εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 35 και 36 του Κώδικα Πολεμικών Συντάξεων.

Άρθρο 11.

Ποσό σύνταξης της οικογένειας.

Η σύνταξη, η οποία ανήκει στις οικογένειες των προηγούμενων άρθρων, είναι ίση με τη μηνιαία σύνταξη που δικαιούται, ανάλογα με την περίπτωση και το ποσοστό αναπηρίας, η οικογένεια επιλογής, ο οποίος πέθανε μετά τη συνταξιοδότησή του ή θανατώθηκε κατά την εκτέλεση υπηρεσίας του στον πόλεμο του 1940 - 41.

Άρθρο 12.

Απόδειξη - Διαδικασία.

Για την απόδειξη του παθήματος ή της εξαφάνισης ή του θανάτου, τη σχέση τους με τα γεγονότα που θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης και τη διαδικασία για την απονομή σύνταξης στις οικογένειες των περιπτώσεων β', γ' και δ' του άρθρου 9, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 6 έως 8 του νόμου αυτού. Όπου κατά τα άρθρα αυτά απαιτείται γνωμάτευση της Πρωτοβάθμιας Υγειονομικής Επιτροπής, αυτή εκδίδεται με βάση τα στοιχεία του φακέλου που σχηματίζεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΚΟΙΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 13.

Δικαιολογητικά.

Δικαιολογητικά για την αναγνώριση δικαιώματος σύνταξης είναι :

- α) Για τον παθόντα :
 - αα) πιστοποιητικό αγωνιστή Εθνικής Αντίστασης του άρθρου 10 του Π.Δ. 379/1983 και
 - ββ) πιστοποιητικό κοινοτικής ή δημοτικής αρχής για την εγγραφή στα μητρώα αρρένων ή στα δημοτολόγια.
- β) Για τη χήρα σύζυγο, τα τέκνα και τους γονείς :
 - αα) το παραπάνω πιστοποιητικό του αγωνιστή και
 - ββ) τα οριζόμενα κατά περίπτωση από το άρθρο 22 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων (Π.Δ. 1041/1979 ΦΕΚ 292).

Άρθρο 14.

1. Όπου στα άρθρα 1 έως 13 του νόμου αυτού αναφέρονται οι όροι «παθών» ή «θανών», νοείται και η «παθούσα» ή «θανούσα». Όπου γίνεται λόγος για δικαίωμα σύνταξης της χήρας συζύγου, νοείται και ο χήρος σύζυγος εφόσον έχει τις προϋποθέσεις της παρ. 3 του άρθρου 5 του Κώδικα Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων.

2. Στις περιπτώσεις που δεν ρυθμίζονται με τα άρθρα 1 έως 13 εφαρμόζονται οι διατάξεις του Κώδικα Πολεμικών Συντάξεων που αναφέρονται στις συντάξεις όσων έπαθον κατά την εκτέλεση υπηρεσίας στον πόλεμο του 1940 - 41 και στις συντάξεις των οικογενειών τους, καθώς και στις συντάξεις των οικογενειών όσων θανατώθηκαν ή εξαφανίστηκαν ή πέθαναν κατά τον πόλεμο αυτόν.

Άρθρο 15.

Καταργούμενες και μεταβατικές διατάξεις.

1. Από την έναρξη της ισχύος του νόμου αυτού καταργείται το Ν.Δ. 412/1970 (ΦΕΚ 14). Οι συντάξεις και τα επιδόματα ανικανότητας, που απονεμήθηκαν κατ' εφαρμογή του είτε στους ίδιους τους παθόντες είτε στις οικογένειές τους, εξακολουθούν να καταβάλλονται στο ύψος που αναγνωρίστηκαν και να διέπονται από τις διατάξεις περί πολεμικών συντάξεων.

2. Από την έναρξη της ισχύος του νόμου αυτού καταργείται ο Α.Ν. 1855/1951 (ΦΕΚ 183). Οι συντάξεις που αναγνωρίστηκαν κατ' εφαρμογή του είτε σε παθόντα είτε σε οικογένειες θανόντων εξακολουθούν να καταβάλλονται στο ύψος που αναγνωρίστηκαν και εμπίπτουν στις διατάξεις των άρθρων 1 έως 14 του παρόντος.

3. Όσοι από τους συνταξιούχους των προηγούμενων παραγράφων δικαιωθούν και σύνταξη σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 1 έως 14 του νόμου αυτού, δικαιούνται να εισπράττουν κατ' επιλογή τους μία μόνο από τις συντάξεις αυτές. Η επιλογή γίνεται με δήλωση στην αρμόδια διεύθυνση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

4. Δίκες που εκκρεμούν σε οποιονδήποτε βαθμό ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου κατά τις διατάξεις του Α.Ν. 1855/1951 και του Ν.Δ. 412/1970 καταργούνται.

ΤΜΗΜΑ Β'

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ, ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ

Άρθρο 16.

Δικαιούμενοι αποκατάστασης.

1. Αποκαθίστανται διοικητικά και συνταξιοδοτικά οι ισόβιοι ή μόνιμοι δικαστικοί, καθώς και οι άμισθοι δημόσιοι λειτουργοί, οι δικαστικοί υπάλληλοι, οι κληρικοί, οι μόνιμοι πολιτικοί δημόσιοι υπάλληλοι, οι υπάλληλοι της Βουλής, οι τακτικοί, έκτακτοι και επικουρικοί καθηγητές Πανεπιστημίων ή λοιπών ισότιμων προς αυτά ανώτατων σχολών, οι υπάλληλοι των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ) και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, οι σιδηροδρομικοί, ως και οι τακτικοί υπάλληλοι των οργανισμών κοινής ωφέλειας, των τραπεζών, των δημόσιων υπηρεσιών των οποίων μεταβλήθηκε η μορφή σε νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, που αγωνίστηκαν στην Εθνική Αντίσταση και απολύθηκαν από την υπηρεσία τους για τα «κοινωνικά τους φρονήματα» μετά την έναρξη της εχθρικής κατοχής της Χώρας βάσει διαφόρων νομοθετικών μέτρων και συντακτικών πράξεων.

2. Επίσης αποκαθίστανται διοικητικά και συνταξιοδοτικά και όσοι από τις πιο πάνω κατηγορίες προσώπων αγωνίστηκαν στην Εθνική Αντίσταση και εξαναγκάστηκαν σε παραίτηση ή σε εγκατάλειψη της θέσης τους για τα «κοινωνικά τους φρονήματα».

3. Ως αγωνιστές Εθνικής Αντίστασης, για την εφαρμογή των προηγούμενων παραγράφων, θεωρούνται όσοι αναγνωρίστηκαν σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1285/1982.

4. Η απόλυση ή ο εξαναγκασμός σε παραίτηση ή εγκατάλειψη της θέσης για τα «κοινωνικά φρονήματα» πρέπει να προκύπτει από τα στοιχεία του υπηρεσιακού φακέλου ή από άλλα επίσημα υπηρεσιακά έγγραφα.

5. Δεν αποκαθίστανται όσοι από τους προαναφερομένους συνεργάστηκαν κατά το από 21 Απριλίου 1967 έως 23 Ιουλίου 1974 χρονικό διάστημα, άμεσα, φανερά ή συγκαλυμμένα με το τότε δικτατορικό καθεστώς.

Άρθρο 17.

Διοικητική αποκατάσταση.

1. Η διοικητική αποκατάσταση συνίσταται στα εξής :

α) Αναγνωρίζεται ως πραγματική υπηρεσία ο χρόνος από την απόλυση ή τον εξαναγκασμό τους σε παραίτηση ή εγκατάλειψη θέσης μέχρι την ημερομηνία που θεωρείται ότι τερματίστηκε η υπηρεσία τους. Ως ημερομηνία τερματισμού της υπηρεσίας θεωρείται η ημερομηνία συμπλήρωσης 35ετούς υπηρεσίας ή η ημερομηνία κατάληψής τους από το όριο ηλικίας που προβλεπόταν για το βαθμό τους από τις διατάξεις που ίσχυαν κατά το χρόνο τερματισμού της υπηρεσίας τους ή για όσους πέθαναν πριν από τη μεσολάβηση ενός από τους παραπάνω λόγους η ημερομηνία του θανάτου τους. Για όσους υπηρέτησαν σε υπηρεσίες που καταργήθηκαν χωρίς να υπάρξει διάδοχος φορέας, η πραγματική υπηρεσία τους τερματίζεται την ημερομηνία κατάργησης των υπηρεσιών αυτών.

β) Προάγονται μέχρι το βαθμό στον οποίο είχε προαχθεί νεώτερός τους στην επετηρίδα της υπηρεσίας στην οποία ανήκαν, ως το χρόνο που σύμφωνα με την προηγούμενη περίπτωση θεωρείται ότι τερματίζεται η υπηρεσία τους. Σε καμιά περίπτωση η προαγωγή τους αυτή δεν μπορεί να προχωρήσει σε περισσότερους από τρεις βαθμούς από εκείνον που είχαν κατά την απομάκρυνσή τους από την υπηρεσία.

2. Οι παραπάνω μεταβολές της υπηρεσιακής κατάστασης γίνονται μετά την κρίση της Επιτροπής του άρθρου 24 του νόμου αυτού με απόφαση του αρμόδιου υπουργού ή του κατά νόμο οργάνου που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Η αποκατάσταση δε δημιουργεί δικαιώματα απόληψης άλλων οικονομικών παροχών, εκτός από τις συνταξιοδοτικές που ορίζονται στο επόμενο άρθρο.

3. Η αποκατάσταση δεν παρέχει δικαίωμα επανόδου στην ενεργό υπηρεσία, έστω και αν ο αποκαθιστάμενος ως τη δημοσίευση του νόμου αυτού δεν έχει συμπληρώσει 35ετία ή δεν έχει καταληφθεί από το όριο ηλικίας.

Στην περίπτωση αυτή αυτός που αποκαθίσταται προάγεται με τους περιορισμούς της παρ. 1 ως το βαθμό που έχει προαχθεί νεώτερός του έως τη δημοσίευση του νόμου αυτού, κατά την οποία θεωρείται ότι τερματίζεται η υπηρεσία του.

Άρθρο 18.

Συνταξιοδοτική αποκατάσταση.

1. Η συνταξιοδοτική αποκατάσταση όσων αποκαθίστανται διοικητικά κατά το άρθρο 17 συνίσταται στα εξής :

α) Υπολογίζεται ως συντάξιμος όλος ο χρόνος εκτός υπηρεσίας καθώς και ο χρόνος παραμονής εκτός οργανικών θέσεων, εκτόπισης, εξορίας, προφυλάκισης, καταδίκης σε στερητική της ελευθερίας ποινή, πράξης ανουσίας, αργίας, διαθεσιμότητας, αν οι καταστάσεις αυτές είχαν την ίδια αιτία για την οποία έγινε η απόλυση ή ο εξαναγκασμός τους σε παραίτηση.

β) Κανονίζεται ή αυξάνεται η σύνταξή τους, με βάση το μισθό του βαθμού στον οποίο προάγονται σύμφωνα με το άρθρο 17.

2. Για τους υπαλλήλους που καλύπτονται ασφαλιστικά σε άλλους, πλην του Δημοσίου, φορείς κύριας ασφάλισης, ο χρόνος που αναγνωρίζεται ως συντάξιμη υπηρεσία θεωρείται ως χρόνος ασφάλισης στους φορείς, στους οποίους υπάγονταν ή υπάγονται οι ασφαλισμένοι κατά το χρόνο τερματισμού της παραπάνω υπηρεσίας.

Εισφορές εργοδότη και ασφαλισμένου για το χρόνο που αναγνωρίζεται, όπου αυτές απαιτούνται, βαρύνουν εξ ολοκλήρου τον εργοδότη του υπαλλήλου ή το διάδοχο εργοδότη και, αν δεν υπάρχει εργοδότης, βαρύνουν το Δημόσιο.

Ασφαλιστικές εισφορές που έχουν αποδοθεί στον αποκαθιστάμενο, επιστρέφονται στο φορέα σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 13 του Ν. 1405/1983 (ΦΕΚ 180).

3. Από το χρόνο εκτός υπηρεσίας, που αναγνωρίζεται ως συντάξιμος, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, αφαιρείται ο χρόνος που διανύθηκε στην ασφάλιση οποιουδήποτε ασφαλιστικού φορέα κύριας ασφάλισης, εκτός από το χρόνο που διανύθηκε στον Ο.Γ.Α.

Ο αποκαθιστάμενος, και αν ακόμη θεμελιώνει δικαίωμα σύνταξης από το Δημόσιο Ταμείο, μπορεί να μεταφέρει το χρόνο της δημόσιας υπηρεσίας του σε άλλο κύριο ασφαλιστικό φορέα στον οποίο μεταγενέστερα ασφαλιστηκε. Αν θεμελιώνεται δικαίωμα σύνταξης, οι εισφορές εργοδότη και ασφαλισμένου βαρύνουν το Δημόσιο. Αν δεν θεμελιώνεται τέτοιο δικαίωμα, ως προς τις εισφορές εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 85 του Α.Ν. 1854/1951 (ΦΕΚ 182), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 του Ν. 1405/1983.

4. Θέματα καταβολής και επιστροφής εισφορών, κατά τις διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων, ρυθμίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Κοινωνικών Ασφαλίσεων και του αρμόδιου κατά περίπτωση υπουργού.

Άρθρο 19.

Αποκατάσταση εκπαιδευτικών λειτουργών.

1. Οι διατάξεις των άρθρων 17 και 18 εφαρμόζονται και για τους εκπαιδευτικούς που αγωνίστηκαν στην Εθνική Αντίσταση και στους οποίους, ενώ είχαν υποβάλει αίτηση διορισμού σε θέση εκπαιδευτικού στο Δημόσιο και είχαν σειρά τα διοριστούν σύμφωνα με τον πίνακα διοριστέων, δεν επιτράπηκε ο διορισμός λόγω των «κοινωνικών τους φρονημάτων», εφόσον αυτό αποδεικνύεται από σχετικό έγγραφο του αρμόδιου για το διορισμό τους οργάνου.

Οι διατάξεις των άρθρων 17 και 18 του παρόντος νόμου εφαρμόζονται και για τους εκπαιδευτικούς που, λόγω της αντίθεσής τους προς το δικτατορικό καθεστώς της περιόδου από 21 Απριλίου 1967 έως 23 Ιουλίου 1974, δεν διορίστηκαν ενώ είχαν σειρά σύμφωνα με τον πίνακα διοριστέων, εφόσον αυτό αποδεικνύεται από σχετικό έγγραφο του αρμόδιου για το διορισμό τους οργάνου.

2. Η κατά την προηγούμενη παράγραφο αποκατάσταση σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να καλύψει χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των πέντε ετών.

3. Ο χρόνος που αναγνωρίζεται με τις προηγούμενες παραγράφους λαμβάνεται υπόψη για την επανένταξή τους, σύμφωνα με το άρθρο 72 του Ν. 309/1976 (ΦΕΚ 100).

4. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τους σπουδαστές των Παιδαγωγικών Ακαδημιών που είχαν αντιστασιακή δράση και δεν τους επιτράπηκε, για τους πιο πάνω λόγους, να συνεχίσουν τις σπουδές τους σ' αυτές.

Ο χρόνος που αναγνωρίζεται ως συντάξιμος αρχίζει από την ημερομηνία διακοπής των σπουδών τους από τις Ακαδημίες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'.

ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Άρθρο 20.

Δικαιούμενοι αποκατάστασης.

1. Αποκαθίστανται διοικητικά και συνταξιοδοτικά οι αξιωματικοί, ανθυπασιπιστές και υπαξιωματικοί των Ενόπλων Δυνάμεων, καθώς και οι αντίστοιχοι και τα κατώτερα

όργανα της Χωροφυλακής, της Αστυνομίας Πόλεων, του Πυροσβεστικού Σώματος και του Λιμενικού Σώματος που αγωνίστηκαν στην Εθνική Αντίσταση και λόγω των «κοινωνικών τους φρονημάτων» απομακρύνθηκαν, αποστρατεύθηκαν ή αποτάχθηκαν από την υπηρεσία τους μετά την έναρξη της εχθρικής κατοχής της Χώρας βάσει διαφόρων νομοθετικών μέτρων και συντακτικών πράξεων.

2. Επίσης αποκαθίστανται διοικητικά και συνταξιοδοτικά και όσοι από τους πιο πάνω αγωνίστηκαν στην Εθνική Αντίσταση και εξαναγκάστηκαν σε παραίτηση για τα «κοινωνικά τους φρονήματα».

3. Ως αγωνιστές Εθνικής Αντίστασης, για την εφαρμογή των προηγούμενων παραγράφων, θεωρούνται όσοι αναγνωρίστηκαν σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1285/1982.

4. Η απομάκρυνση, η αποστρατεία, η απόταξη και ο εξαναγκασμός σε παραίτηση για «κοινωνικά φρονήματα» πρέπει να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου ή από επίσημα έγγραφα.

5. Δεν αποκαθίστανται, όσοι από τους πιο πάνω συνεργάστηκαν κατά το διάστημα από 21 Απριλίου 1967 έως 23 Ιουλίου 1974 άμεσα, φανερά ή συγκαλυμμένα με το τότε δικτατορικό καθεστώς.

Άρθρο 21.

Διοικητική αποκατάσταση.

1. Η διοικητική αποκατάσταση συνίσταται στα εξής:
α) Αναγνωρίζεται ως πραγματική υπηρεσία ο χρόνος από την απομάκρυνση, αποστρατεία, απόταξη ή τον εξαναγκασμό τους σε παραίτηση έως την ημερομηνία που θεωρείται ότι τερματίστηκε η υπηρεσία τους.

Ως ημερομηνία τερματισμού της υπηρεσίας θεωρείται η ημερομηνία αποστράτευσης νεώτερού τους, ή ημερομηνία κατάληψής τους από το όριο ηλικίας που προβλεπόταν για το βαθμό τους από τις διατάξεις που ίσχυαν κατά το χρόνο τερματισμού της υπηρεσίας τους ή για όσους πέθαναν πριν από τη μεσολάβηση ενός από τους παραπάνω λόγους η ημερομηνία του θανάτου τους.

β) Προάγονται μέχρι το βαθμό που είχε προαχθεί νεώτερός τους στην επετηρίδα του όπλου ή του σώματος, στο οποίο ανήκαν, ως το χρόνο που σύμφωνα με την παράγραφο αυτή θεωρείται ότι τερματίζεται η υπηρεσία τους.

Η προαγωγή δεν μπορεί να προχωρήσει σε περισσότερους βαθμούς απ' όσους ορίζονται κατά περίπτωση στο άρθρο 6 του Π.Δ. 379/1983.

2. Οι παραπάνω μεταβολές της υπηρεσιακής κατάστασης του αποκαθιστάμενου γίνονται, ύστερα από κρίση της Επιτροπής του άρθρου 24, με απόφαση του αρμόδιου υπουργού που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως ή με προεδρικό διάταγμα, αν απαιτείται, μετά από πρόταση του αρμόδιου υπουργού. Η αποκατάσταση δε δημιουργεί δικαίωμα απόληψης άλλων οικονομικών παροχών εκτός από τις συνταξιοδοτικές που ορίζονται στο επόμενο άρθρο.

3. Η αποκατάσταση δεν παρέχει δικαίωμα επανόδου στην ενεργό υπηρεσία, έστω και αν ο αποκαθιστάμενος, ως τη δημοσίευση του νόμου αυτού, δεν έχει συμπληρώσει 35ετία ή δεν έχει καταληφθεί από το όριο ηλικίας του βαθμού του. Στην περίπτωση αυτή, αυτός που αποκαθίσταται προάγεται με τους περιορισμούς της παρ. 1 ως το βαθμό που έχει προαχθεί νεώτερός του έως τη δημοσίευση του παρόντος, κατά την οποία και θεωρείται ότι τερματίζεται η υπηρεσία του.

Άρθρο 22.

Συνταξιοδοτική αποκατάσταση.

1. Η συνταξιοδοτική αποκατάσταση όσων αποκαθίστανται διοικητικά κατά το άρθρο 21 συνίσταται στα εξής:

α) Υπολογίζεται ως συντάξιμος όλος ο χρόνος εκτός υπηρεσίας, καθώς και ο χρόνος παραμονής εκτός οργανικών θέσεων, εκτόπισης, εξορίας, προφυλάκισης, καταδίκης σε σταυρωτή της ελευθερίας ποινή, παράνομης απουσίας, λιποταξίας, αργίας, διαθεσιμότητας, αν οι καταστάσεις αυτές είχαν την ίδια αιτία για την οποία έγινε η απομάκρυνσή τους και.

β) Κανονίζεται ή αυξάνεται η σύνταξή τους, με βάση το μισθό του βαθμού στον οποίο προάγονται σύμφωνα με το άρθρο 21.

2. Από το χρόνο εκτός υπηρεσίας, που αναγνωρίζεται ως συντάξιμος σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, αφαιρείται ο χρόνος που διανύθηκε στην ασφάλιση οποιουδήποτε ασφαλιστικού φορέα κύριας ασφάλισης.

Ο αποκαθιστάμενος, και αν ακόμη θεμελιώνει δικαίωμα σύνταξης από το Δημόσιο Ταμείο, μπορεί να μεταφέρει το χρόνο της δημόσιας υπηρεσίας του σε άλλο κύριο ασφαλιστικό φορέα στον οποίο μεταγενέστερα ασφαλίστηκε. Αν θεμελιώνεται δικαίωμα σύνταξης, οι εισφορές εργοδότη και ασφαλισμένου βαρύνουν το Δημόσιο. Αν δε θεμελιώνεται τέτοιο δικαίωμα, ως προς τις εισφορές, εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 85 του Α.Ν. 1854/1951, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 του Ν. 1405/1983.

3. Θέματα καταβολής εισφορών, κατά τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου, ρυθμίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Κοινωνικών Ασφαλίσεων και του αρμόδιου κατά περίπτωση υπουργού.

4. Μεταβολές της υπηρεσιακής κατάστασης των στρατιωτικών που έγιναν κατ'εφαρμογή του Π.Δ. 379/1983 λαμβάνονται υπόψη για τον κανονισμό ή την αύξηση της σύνταξής τους.

Άρθρο 23.

Αποκατάσταση μαθητών παραγωγικών σχολών.

Στους μαθητές και τελειόφοιτους των παραγωγικών σχολών των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας, οι οποίοι αγωνίστηκαν στην Εθνική Αντίσταση και στους οποίους δεν επιτράπηκε να συνεχίσουν τις σπουδές τους σ' αυτές ή να εισαχθούν και εξελιχθούν στο στράτευμα, όπως οι υπόλοιποι της τάξης τους, λόγω των «κοινωνικών τους φρονημάτων», αναγνωρίζεται ως χρόνος πραγματικής συντάξιμης στρατιωτικής υπηρεσίας χρονικό διάστημα πέντε ετών που αρχίζει από την ημερομηνία διακοπής των σπουδών τους. Για την αναγνώριση του χρόνου αυτού έχουν ανάλογη εφαρμογή οι διατάξεις του νόμου αυτού που αφορούν την αποκατάσταση των στρατιωτικών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'.

ΚΟΙΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 24.

Επιτροπή Αποκατάστασης Διωχθέντων Υπαλλήλων και Στρατιωτικών.

1. Η εξακρίβωση των προϋποθέσεων αποκατάστασης όσων αναφέρονται στα άρθρα 16, 19, 20 και 23 ανατίθεται στην Επιτροπή Αποκατάστασης Διωχθέντων Υπαλλήλων και Στρατιωτικών (Ε.Α.Δ.Υ.Σ.).

2. Η Επιτροπή εδρεύει στο Γ.Λ.Κ. και λειτουργεί σε δύο τμήματα.

Το Α' τμήμα είναι αρμόδιο για την εξέταση των αιτήσεων που αναφέρονται στα άρθρα 16 και 19.

Το Β' τμήμα είναι αρμόδιο για την εξέταση των αιτήσεων που αναφέρονται στα άρθρα 20 και 23.

Άρθρο 25.

Σύνθεση της Επιτροπής.

1. Στο Α' τμήμα συμμετέχουν σύμβουλος ή πρόεδρος των νομικών υπηρεσιών της διοίκησης ως πρόεδρος και ως μέλη δύο ανώτεροι υπάλληλοι του Γ.Λ.Κ., ένας ανώτερος υπάλληλος του Υπουργείου Προεδρίας της Κυβέρνησης και ένας ανώτερος υπάλληλος του Υπουργείου Εσωτερικών.

2. Στο Β' τμήμα συμμετέχουν σύμβουλος ή πρόεδρος των νομικών υπηρεσιών της διοίκησης ως πρόεδρος και ως μέλη, ανώτερος ή ανώτατος αξιωματικός των Ενόπλων Δυνάμεων, ανώτερος ή ανώτατος αξιωματικός των Σωμάτων Ασφαλείας ή του Λιμενικού και δύο ανώτεροι υπάλληλοι του Γ.Λ.Κ.

3. Για καθένα από τα μέλη των παραπάνω τμημάτων διορίζεται ισόβαθμος ως αναπληρωτής. Τα αναπληρωματικά μέλη συμμετέχουν στις συνεδριάσεις μόνο αν τα τακτικά μέλη απουσιάζουν ή κωλύονται.

4. Στις συνεδριάσεις των τμημάτων της Επιτροπής μπορεί να συμμετέχει και εκπρόσωπος των διωχθέντων χωρίς δικαίωμα ψήφου. Ο εκπρόσωπος αυτός ορίζεται κατά περίπτωση από την αναγνωρισμένη κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού οργάνωση, στην οποία ανήκει ο κρινόμενος.

5. Χρήη εισηγητών στα τμήματα ασκούν υπάλληλοι των υπηρεσιών διοικητικού των αρμόδιων φορέων. Οι εισηγητές των τμημάτων δεν έχουν δικαίωμα ψήφου.

6. Οι Επιτροπές αποκατάστασης οφείλουν να εκδίδουν τις αποφάσεις τους μέσα σε τρεις μήνες από τη χρονολογία υποβολής της σχετικής αίτησης.

Άρθρο 26.

Αποφάσεις - Ένδικα μέσα.

1. Κατά των αποφάσεων της Επιτροπής μπορεί ο Υπουργός Οικονομικών ή ο ενδιαφερόμενος να ασκήσει έφεση ενώπιον του οικείου τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

2. Η έφεση ασκείται μέσα σε προθεσμία εξήντα ημερών από την ημερομηνία που κοινοποιείται η απόφαση.

3. Αν ο Υπουργός Οικονομικών αποδεχθεί την απόφαση της Επιτροπής ή εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση του Ελεγκτικού Συνεδρίου που αναγνωρίζει το δικαίωμα αποκατάστασης του ενδιαφερομένου, ο αρμόδιος υπουργός ή το κατά νόμο αρμόδιο όργανο οφείλει να εκδώσει σχετική απόφαση για τη διοικητική αποκατάσταση του ενδιαφερομένου.

Άρθρο 27.

Εξουσιοδοτική διάταξη.

1. Με αποφάσεις του Υπουργού των Οικονομικών, που εκδίδονται μέσα σε δύο μήνες από τη δημοσίευση του νόμου αυτού, καθορίζονται ο τρόπος λειτουργίας της Ε.Α.Δ.Υ.Σ., ο τύπος των αποφάσεων που εκδίδονται από αυτή, η ενώπιον αυτής διαδικασία και κάθε άλλη λεπτομέρεια που έχει σχέση με τη διεκπεραίωση του έργου της.

2. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού των Οικονομικών, μπορούν να συσταθούν και νέα τμήματα της πιο πάνω Επιτροπής και να καθοριστεί η σύνθεση και ο τρόπος λειτουργίας της.

Στα τμήματα αυτά, στα οποία προεδρεύει σύμβουλος ή πρόεδρος των νομικών υπηρεσιών της διοίκησης, μπορεί να συμμετέχουν ως μέλη εκπρόσωποι τραπεζών, οργανισμών κοινής ωφέλειας ή άλλων νομικών προσώπων.

3. Ο διορισμός των προέδρων, των μελών και των γραμματέων της Επιτροπής, καθώς και των αναπληρωτών τους, γίνεται με απόφαση του Υπουργού των Οικονομικών που πρέπει να εκδοθεί μέσα σε ένα μήνα από την έκδοση των αποφάσεων της παρ. 1.

Άρθρο 28.

Οικογένειες διωχθέντων.

Εάν ο υπάλληλος ή στρατιωτικός που αναφέρεται στα άρθρα 16 έως 23 έχει πεθάνει πριν από την έναρξη της ισχύος του νόμου αυτού, τα μέλη της οικογένειάς του που δικαιούνται σύνταξη από μεταβίβαση μπορούν να ζητήσουν την αποκατάστασή του.

Με βάση την αποκατάσταση αυτή κρίνονται και τα συνταξιοδοτικά δικαιώματά τους, εφόσον πληρούνται και οι λοιπές νόμιμες προϋποθέσεις.

Άρθρο 29.

Στις διατάξεις των άρθρων 16 και 20 υπάγονται μόνο όσοι εξήλθαν από την υπηρεσία πριν από την κατάλυση της δημοκρατικής νομιμότητας από το δικτατορικό καθεστώς που προέκυψε από το στρατιωτικό πραξικόπημα της 21ης Απριλίου 1967 και δεν έχουν αποκατασταθεί βάσει νομοθετημάτων που εκδόθηκαν μετά τις 23 Ιουλίου 1974 ή δεν υπάγονται στις ρυθμίσεις αυτών.

Άρθρο 30.

1. Η προθεσμία για την υποβολή αίτησης αποκατάστασης κατά τις διατάξεις των άρθρων 16, 19, 20 και 23 από τους υπαλλήλους και τους στρατιωτικούς που αναφέρονται στα άρθρα αυτά και από τα μέλη των οικογενειών τους είναι εξαμηνιαία και αρχίζει από τη δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως της απόφασης που προβλέπεται από την παρ. 1 του άρθρου 27. Η εξαμηνιαία προθεσμία για όσους δικαιούνται να υπαχθούν στις διατάξεις των παραπάνω άρθρων και στερούνται ακόμα την ελληνική ιθαγένεια αρχίζει από την πρώτη του επόμενου μήνα μετά την επανάκτησή της.

2. Η αναγνώριση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος, που απορρέει από την κατά τα άρθρα 17, 19, 21 και 23 διοικητική αποκατάσταση, γίνεται ύστερα από σχετική αίτηση του δι-

καιούχου ή των μελών της οικογενείας του, εφόσον αυτός έχει πεθάνει.

Η αίτηση υποβάλλεται στα αρμόδια να αποφασίζουν για τη σύνταξη όργανα και είναι απαράδεκτη, αν προηγουμένως δεν έχει εκδοθεί η σχετική πράξη της διοικητικής αποκατάστασης, σε όσες περιπτώσεις προβλέπεται η έκδοσή της.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'.

ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΗΣΗ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑΣ

Άρθρο 31.

Συνταξιοδότηση αγωνιστών.

1. Όσοι Έλληνες πολίτες τραυματίστηκαν εξαιτίας της άμεσης δράσης τους ή της αντίθεσής τους κατά του δικτατορικού καθεστώτος της περιόδου από 21.4.67 έως 23.7.74 δικαιούνται σύνταξη από το Δημόσιο Ταμείο, εφόσον τα περιστατικά αυτά έχουν αναγνωρισθεί με δικαστικές αποφάσεις ή προκύπτουν από δημόσια έγγραφα που εκδόθηκαν έως τις 13 Ιουνίου 1984.

Επίσης δικαιούνται σύνταξη από το Δημόσιο Ταμείο και τα μέλη των οικογενειών όσων θανατώθηκαν για τους πιο πάνω λόγους.

2. Ως προς το ποσό της σύνταξης, την απόδειξη του τραυματισμού και του είδους του τραύματος, τη σχέση του με τα γεγονότα που κατά την προηγούμενη παράγραφο παρέχουν δικαίωμα σύνταξης, το όργανο που προσδιορίζει το ποσοστό αναπηρίας, το συντάξιμο ποσοστό ανικανότητας, τα πρόσωπα της οικογένειας των φονευθέντων ή θανόντων που δικαιούνται σύνταξη, το ύψος της, την απόδειξη του θανάτου και τη διαδικασία απονομής της σύνταξης, έχουν ανάλογη εφαρμογή οι διατάξεις των άρθρων 3 έως 5, 6 παρ. 1, 7 παρ. 2, 8 έως 12 και 14 παρ. 1.

3. Για την αναγνώριση δικαιώματος σύνταξης σύμφωνα με το άρθρο αυτό, εκτός από την αίτηση και τα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 8, οι ενδιαφερόμενοι υποβάλλουν ανάλογα με την περίπτωση και τα δικαιολογητικά που ορίζονται στο άρθρο 13, εκτός από το πιστοποιητικό αγωνιστή της Εθνικής Αντίστασης.

4. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του Κώδικα Πολεμικών Συντάξεων που αναφέρονται στις συντάξεις όσων έπαθαν κατά την εκτέλεση υπηρεσίας στον πόλεμο του 1940 - 1941 και στις συντάξεις των οικογενειών όσων θανατώθηκαν ή εξαφανίσθηκαν ή πέθαναν στον πόλεμο αυτόν.

Άρθρο 32.

Επιλογή σύνταξης ή αποζημίωσης.

Όσοι θεμελιώσουν δικαίωμα σύνταξης με τις διατάξεις του προηγούμενου άρθρου και οι τους έχει αναγνωριστεί αποζημίωση σε βάρος του Δημοσίου για τη στέρηση των εισοδημάτων από την εργασία τους για την ίδια αιτία δικαιούνται να επιλέξουν τη μία από τις δύο παροχές με σχετική έγγραφη δήλωσή τους στην αρμόδια διεύθυνση του Γ.Α.Κ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'.

ΛΟΙΠΑ ΘΕΜΑΤΑ

Άρθρο 33.

Συνταξιοδοτική αποκατάσταση ειδικών κατηγοριών αναπήρων και θυμάτων άμαχου πληθυσμού.

1. Συντάξεις που έχουν διακοπεί κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 4 του άρθρου 2 του Ν. 1640/1944 (ΦΕΚ 173), εφόσον αναφέρονται σε θάνατο ή σε τραύματα που συνέβησαν από την κήρυξη του πολέμου 1940 έως την ημερομηνία της απελευθέρωσης κάθε περιοχής του εθνικού χώρου, όπως ειδικότερα ορίζεται στο άρθρο 3 του Ν. 1285/1982 και εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του Α.Ν.1512/1950 (ΦΕΚ 235), χορηγούνται πάλι σε αυτούς ή στις οικογένειες όσων έχουν πεθάνει.

2. Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις παθήματος ή θανάτου κατά το ίδιο χρονικό διάστημα, εφόσον η αίτηση για απονομή σύνταξης ή βοηθήματος έχει απορριφθεί μέχρι σήμερα κατ' εφαρμογή της παρ. 4 του άρθρου 2 του Ν. 1640/1944.

3. Η επαναχορήγηση της σύνταξης ή του βοηθήματος ή ο κανονισμός τους για πρώτη φορά γίνεται με πράξη ή απόφαση των οργάνων που αποφασίζουν ή δικαιοδοτούν επί των συντάξεων, ύστερα από αίτηση των ενδιαφερομένων.

Άρθρο 34.

1. Ο χρόνος φυλάκισης, αιχμαλωσίας, ομηρίας ή εγκλεισμού σε στρατόπεδα συγκέντρωσης των Ελλήνων πολιτών από τις Αρχές Κατοχής κατά την περίοδο 1941 - 1945 θεωρείται ως χρόνος συντάξιμης υπηρεσίας από το Δημόσιο και από οποιονδήποτε άλλον ασφαλιστικό φορέα κύριας ή επικουρικής ασφάλισης.

2. Ο χρόνος συμμετοχής στην Εθνική Αντίσταση, που θεωρείται ως χρόνος στρατιωτικής υπηρεσίας κατά τις διατάξεις του άρθρου 2 του Π.Δ. 379/1983 λογίζεται συντάξιμος από το Δημόσιο και από οποιονδήποτε άλλον ασφαλιστικό φορέα κύριας ή επικουρικής ασφάλισης και αποδεικνύεται με το πιστοποιητικό του αγωνιστή της Εθνικής Αντίστασης που χορηγείται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 του πιο πάνω προεδρικού διατάγματος.

3. Η αναγνώριση ως συντάξιμου του χρόνου των προηγούμενων παραγράφων γίνεται σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ορίζουν οι κείμενες διατάξεις για την αναγνώριση της στρατιωτικής θητείας για κάθε ασφαλιστικό οργανισμό.

Ειδικότερα για τους ασφαλιστικούς οργανισμούς κύριας και επικουρικής ασφάλισης αρμοδιότητας των Υπουργείων Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Εμπορικής Ναυτιλίας, η παραπάνω αναγνώριση γίνεται σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ορίζουν οι διατάξεις του Ν. 1358/1983 (ΦΕΚ 64).

Εφόσον με τον παραπάνω χρόνο θεμελιώνεται συνταξιοδοτικό δικαίωμα, σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του κάθε οργανισμού και με τους όρους και τις προϋποθέσεις της παρ. 1 του άρθρου 1 του Ν. 1358/1983 (ΦΕΚ 64), η εισφορά ασφαλισμένου και εργοδότη, για το χρονικό διάστημα από τον πιο πάνω χρόνο που απαιτείται για τη συμπλήρωση των χρονικών προϋποθέσεων για τη θεμελίωση του συνταξιοδοτικού δικαιώματος, καταβάλλεται από το Δημόσιο.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου υπουργού ρυθμίζονται ο τρόπος, ο χρόνος και άλλα θέματα καταβολής των παραπάνω εισφορών.

4. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται και για όσους εξήλθαν από την υπηρεσία, καθώς και για τις οικογένειες όσων έχουν πεθάνει πριν από την έναρξη της ισχύος του νόμου αυτού.

Άρθρο 35.

Οικονομικά αποτελέσματα.

Τα συνταξιοδοτικά δικαιώματα από την εφαρμογή του νόμου αυτού αρχίζουν από την πρώτη του επόμενου μήνα μετά την υποβολή της αίτησης για συνταξιοδότηση, η οποία σε κάθε περίπτωση πρέπει να συνοδεύεται με τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, μεταξύ των οποίων και η σχετική πράξη διοικητικής αποκατάστασης, όπου αυτή απαιτείται.

Για τους ασφαλιστικούς οργανισμούς αρμοδιότητας του Υπουργείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων εφαρμόζονται οι διατάξεις του Ν. 1358/1983.

Άρθρο 36.

Μαθητές και τελειόφοιτοι των παραγωγικών σχολών των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας, που κατατάχθηκαν στις εθνικές αντάρτικες ομάδες και οργανώσεις ή έδρασαν σε οποιονδήποτε χώρο που αναφέρεται στο άρθρο 2 του Ν. 1285/1982 και που δεν τους επιτράπηκε να συνεχίσουν τις σπουδές τους ή να ενταχθούν στο στρατόπεδο όπως οι υπόλοιποι της τάξης τους ή που φονεύθηκαν σε συγκρούσεις με τον εχθρό, ονομάζονται μόνιμοι αξιωματικοί με βαθμό ανθυπολοχαγού. Επιπλέον προς αποκατάστασή τους τους απονέμονται τρεις έξιμοι, όπως ο νόμος προβλέπει.

Άρθρο 37.

Θεωρούνται στρατιωτικοί και υπάγονται στο νόμο αυτών και οι προερχόμενοι από τη Σιβιτανίζα Σχολή τεχνικοί υπαξιωματικοί της Πολεμικής Αεροπορίας, οι οποίοι είχαν αρχίσει τις σπουδές τους πριν από τη γερμανοιταλική κατοχή και ονομάστηκαν υπαξιωματικοί μετά την απελευθέρωση της Χώρας.

Άρθρο 38.

Στο άρθρο 11 του Ν. 1285/1982 προστίθεται παράγραφος 3, που έχει ως εξής:

«3. Έφεδροι σε εφεδρεία αξιωματικοί και ανθυπατιστές των Ενόπλων Δυνάμεων, οι οποίοι εξέπσαν του βαθμού τους λόγω της συμμετοχής τους στην Εθνική Αντίσταση 1941—1944, αποκαθίστανται στο βαθμό τους. Οι αποκαθιστάμενοι σε εφαρμογή της διάταξης αυτής μπορούν να προαχθούν στον ανώτερο βαθμό, κατά τα οριζόμενα ειδικότερα στο νόμο περί στελέχους εφέδρων αξιωματικών εφόσον υπηρέτησαν ευδελώς στις εθνικές αντάρτικες ομάδες και στις εθνικές οργανώσεις πληροφοριών και διολισθορίας. Το ευδελόημο της υπηρεσίας διαπιστώνεται από τις αρμόδιες πρωτοβάθμιες ή δευτεροβάθμιες επιτροπές κρίσεως που προβλέπονται στα άρθρα 8 και 11 του Π.Δ. 379/1983».

Άρθρο 39.

1. Στην πρώτη περίοδο της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του Ν. 966/1979 (Φ.Ε.Κ. 210Α/1979) «Περί αντικαταστάσεως διατάξεων του Ν. 404/1976 «Περί αποζημιώσεως των εκ της υπηρεσίας αποχωρούντων καλλιτεχνών και τεχνικών της Εθνικής Λυρικής Σκηνής» και μετά από τις λέξεις «αορίστου χρόνου» προστίθενται οι λέξεις «καλλιτέχνες που επανήλθαν με το Ν. 193/1975 «Περί επαναφοράς εις την Υπηρεσίαν απολυθέντων εκτάκτων κ.λπ.» (Φ.Ε.Κ. 223/Α/1975) και».

2. Από τη δικαιούμενη αποζημίωση κατά τις διατάξεις των Ν. 966/1979 και 1082/1980 εκπίπτονται τόσο μηνιαίοι μισθοί όσοι ελήφθησαν κατά την απόλυση ή την παραίτηση, κατά το χρονικό διάστημα από 21.4.1967 μέχρι 23.7.1974, υπολογιζόμενοι με βάση τις αποδοχές που λαμβάνουν κατά το χρόνο της με οποιοδήποτε τρόπο αποχώρησης από την υπηρεσία.

Άρθρο 40.

Η περ. γ' της παρ. 5 του άρθρου 16 του Ν. 1256/1982 (Φ.Ε.Κ. 65 Α') αντικαθίσταται ως εξής: «γ) Οι μουσικοί και καθηγητές καλλιτεχνικών μαθημάτων».

Άρθρο 41.

1. Η κατά την παρ. 1 του άρθρου 28 του Ν. 1478/1984 προεδρική διορισμού δικαστικών υπαλλήλων από τους πίνακες που καταρτίστηκαν από τις εξεταστικές επιτροπές του διαγωνισμού έτους 1984, η οποία λήγει την 31η Μαΐου 1985, παρατείνεται μέχρι 31 Μαΐου 1986.

2. Αν σ' ένα πρωτοδικείο έχει εξαντληθεί ή δεν έχει καταρτισθεί ο πίνακας υποψηφίων του πρώτου ή του δεύτερου εισαγωγικού βαθμού, καλούνται για διορισμό υποψήφιοι από τον άλλο πίνακα.

3. Σε περίπτωση εξαντλήσεως και αυτού του πίνακα καθώς και σε περίπτωση που δεν έχει διεξαχθεί διαγωνισμός σε περιφέρεια πρωτοδικείου, καλούνται για διορισμό στις θέσεις της εν λόγω πρωτοδικειακής περιφέρειας υποψήφιοι από τον πίνακα του πρωτοδικείου της έδρας του οικείου εφετείου. Αν εξαντληθεί και αυτός ο πίνακας, επιτρέπεται να καλούνται υποψήφιοι από τον πίνακα μεν του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης προκειμένου περί καλύψεως κενών θέσεων των υπηρεσιών των περιφερειών των Εφετείων Κερκίρας, Λαρίσης, Θράκης, προκειμένου δε περί θέσεων των λοιπών περιφερειών της Χώρας από τον πίνακα των Πρωτοδικείων Αθηνών — Πειραιώς. Προκειμένου περί περιφέρειας εφετείου στην οποία έχει καταρτισθεί πίνακας μόνο σε ένα πρωτοδικείο εκτός έδρας εφετείου, επιτρέπεται να καλούνται υποψήφιοι από αυτόν τον πίνακα για την πλήρωση των κενών θέσεων των

περιφερειών των λοιπών πρωτοδικείων. Σε περίπτωση εξαντλήσεως του εν λόγω πίνακα έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου.

Για την πλήρωση των κενών θέσεων της περιφέρειας του Εφετείου Ιωαννίνων επιτρέπεται να καλούνται για διορισμό υποψήφιοι από τον πίνακα του Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης.

Οι διοριζόμενοι με τις διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων δεν μπορούν να ζητήσουν μετάθεση στην περιφέρεια άλλου πρωτοδικείου προ της παρόντος πενταετίας από το διορισμό τους.

4. Με την επιφύλαξη των προηγούμενων διατάξεων επιτρέπεται μετά από απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης η πλήρωση των κενών θέσεων με μετάθεση δικαστικού υπαλλήλου από άλλη πρωτοδικειακή περιφέρεια σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 19 του Ν. 294/1976 για λόγους που αναφέρονται στην παρ. 3 περ. 6, γ και δ.

Στην προηγούμενη απόφαση καθορίζεται και η σειρά προτεραιότητας κάλυψης των κενών θέσεων με διορισμό ή μετά από αίτηση μετάθεσης.

5. Στο τέλος της παρ. 3 του άρθρου 28 του Ν. 1478/1984 «τροποποίηση διατάξεων του κώδικα πολιτικής δικονομίας και άλλες διατάξεις» προστίθεται το ακόλουθο εδάφιο: «Σε περίπτωση, επίσης, που εξεταστικές επιτροπές συνέταξαν τους πίνακες της προηγούμενης παραγράφου πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος άρθρου δεν συντάσσονται καινούργιοι.

Οι πίνακες αυτοί ισχύουν από το χρόνο σύνταξής τους από τις εξεταστικές επιτροπές».

Άρθρο 42.

Η περίπτωση α' της παρ. 14 του άρθρου 29 του Α.Ν. 1540/1951, που προστέθηκε με την παρ. 6 του άρθρου 5 του Ν. 825/1978 και αντικαταστάθηκε με το άρθρο 2 του Ν. 1305/1982, αντικαθίσταται ως εξής:

«14. α) Από την 1η Μαΐου 1985 το κατώτατο όριο των συντάξεων που καταβάλλει το ΙΚΑ είναι ίσο για μεν τις συντάξεις γήρατος και αναπηρίας καθώς και τις συντάξεις ή τα βοηθήματα τύπου συντάξεως που χορηγούνται με βάση την παρ. 7 του άρθρου 1 του Ν.Δ. 465/1970 με το σύνολο 19 κατώτατων ημερομισθίων ανειδίκευτου εργάτη, για δε τις συντάξεις λόγω θανάτου με το σύνολο 17 κατώτατων ημερομισθίων ανειδίκευτου εργάτη.

Από την 1η Ιανουαρίου 1986 τα παραπάνω κατώτατα όρια ορίζονται σε 20 και 18 ημερομισθία ανειδίκευτου εργάτη αντίστοιχα.

Τα κατώτατα αυτά όρια μειώνονται σε κάθε περίπτωση κατά το ποσοστό που ο συνταξιούχος λαμβάνει μειωμένη σύνταξη».

Άρθρο 43.

1. Το όριο ηλικίας για τη συνταξιοδότηση των απασχολούμενων σε οικοδομικές και τεχνικές εργασίες και περιλαμβανόμενων στην περίπτωση 2 του εδαφίου Α' της παραγράφου 1 του άρθρου 104 του κανονισμού ασφάλισης του ΙΚΑ μειώνεται κατά 2 χρόνια από 15.1.1985.

2. Οι ημέρες ασφάλισης που προβλέπονται από την περίπτωση γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του κανονισμού περί βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελματιών, που εγκρίθηκε με την απόφαση του Υπουργού Εργασίας 101960/16.12.63 και κορώθηκε με το Ν. 4350/1964, πρέπει να έχουν πραγματοποιηθεί αποκλειστικά στις εργασίες και ειδικότητες της περίπτωσης 2 του εδαφίου Α' της παραγράφου 1 του άρθρου 104 του κανονισμού ασφάλισης του ΙΚΑ.

3. Τα πλεονάσματα του ειδικού λογαριασμού δώρου εργατοτεχνικών οικοδόμων, που θα προκύπτουν μετά από κάθε οικονομική χρήση, μεταφέρονται στο λογαριασμό εσόδων του ΙΚΑ, για την αντιμετώπιση της δαπάνης από την παραπάνω μείωση του ορίου ηλικίας.

Άρθρο 44.

1. Προς αντιμετώπιση πρόσκαιρων αναγκών για την εκτέλεση έργων και εργασιών, καθώς και τη σύνταξη μελετών

και προγραμμάτων του Υπουργείου Γεωργίας, επιτρέπεται να προσλαμβάνονται μέχρι διακόσιοι (200) μισθωτοί, διαφόρων ειδικοτήτων, με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου.

2. Η πρόσληψη του προσωπικού αυτού γίνεται κυρίως από Έλληνες το γένος πολιτικούς πρόσφυγες και τους απογόνους τους που επαναπατρίζονται.

3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Προεδρίας της Κυβερνήσεως και Γεωργίας καθορίζονται οι ειδικότητες και τα απαιτούμενα για κάθε ειδικότητα τυπικά προσόντα, καθώς και το ανώτατο και κατώτατο όριο ηλικίας αυτών που προσλαμβάνονται.

4. Με αποφάσεις του Υπουργού Γεωργίας, που δεν δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, κατανέμεται το προσωπικό της παρ. 1 κατά ειδικότητα στις υπηρεσιακές μονάδες του Υπουργείου, ανάλογα με τις ανάγκες τους.

5. Η πρόσληψη και γενικά η υπηρεσιακή κατάσταση του προσωπικού αυτού διέπεται από τις διατάξεις του Κεφ. Δ του Ν. 993/1979 (ΦΕΚ 281 Α/1979), όπως αυτές ισχύουν κάθε φορά.

Άρθρο 45.

1. Το σύνολο των μηνιαίων αποδοχών των υπαλλήλων, των οποίων οι αποδοχές καθορίζονται, σε ποσοστιαία αναλογία με τις αποδοχές Υπουργού ή Προέδρου του Αρείου Πάγου, λαμβάνεται υπόψη για τον υπολογισμό των επιδόματων εορτών Χριστουγέννων και Πάσχα, του επιδόματος άδειας, καθώς και του ωρομισθίου και της ημερήσιας εκτός έδρας αποζημίωσης.

2. Ποσά, τα οποία έχουν ήδη καταβληθεί στους παραπάνω υπαλλήλους σύμφωνα με τις ρυθμίσεις της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού και που έχουν θεωρηθεί, σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν μέχρι τώρα, σαν αχρεωστήτως καταβληθέντα, δεν αναζητούνται.

Άρθρο 46.

1. Η αντίσταση κατά του δικτατορικού καθεστώτος 1967—1974 στο έδαφος της Ελλάδας και του εξωτερικού αναγνωρίζεται σαν υπηρεσία υπέρ της πατρίδας και του δημοκρατικού πολιτεύματος. Ο ετήσιος πανελλήνιος εορτασμός της 17ης Νοέμβρη αποτελεί έμπρακτη απόδοση της οφειλόμενης από το έθνος τιμής στην αντίσταση κατά του δικτατορικού καθεστώτος.

2. Σε όσους ανέπτυξαν αντιστασιακή δράση κατά της δικτατορίας και διώχθηκαν για τη δράση τους αυτή απονέμεται τιμητικό δίπλωμα και αναμνηστικό μετάλλιο.

3. Η αντιστασιακή δράση κατά της δικτατορίας και η δίωξη για τη δράση αυτή αποδεικνύεται:

α) Με βεβαίωση δημόσιας αρχής για τη φυλάκιση ή εκτόπιση ή κράτηση σε στρατιωτικά, αστυνομικά και κάθε είδους κρατητήρια ή δίωξη από τις καταδιωκτικές υπηρεσίες της δικτατορίας ή την αφαίρεση ιδιγένειας ή διαδατηρίου ή απαγόρευση εισόδου ή τη διακοπή αναβολής στράτευσης λόγω σπουδών εξαιτίας της δράσης αυτής.

β) Η έλλειψη των πιο πάνω καλύπτεται από υπεύθυνη δήλωση ή ένορκη καταθέση του ίδιου του ενδιαφερόμενου και όμοιες δηλώσεις ή ένορκες καταθέσεις δύο άλλων αντιστασιακών.

4. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών ορίζεται έσται των παραπάνω κριτηρίων η διαδικασία αναγνώρισης όσων

αγωνίστηκαν κατά της δικτατορίας 1967—1974 και διώχθηκαν εξαιτίας της δράσης τους αυτής.

Άρθρο 47.

Η παράγραφος 3 του άρθρου 12 του Ν. 1232/1982 αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Οι ανωτέρω επιτροπές της παρ. 2 καταργούνται αυτοδίκαια μετά την κρίση όλων των σχετικών αιτήσεων.

Οι απολυθέντες ή εξαναγκασθέντες σε παραίτηση μη τακτικοί υπάλληλοι ανήκοντες και σε κρατικά νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου με οιαδήποτε σχέση εργασίας ή χρόνο και τρόπο αμοιβής και μη συνταξιοδοτηθέντες, που συμπλήρωσαν εξάμηνο τουλάχιστον συνολική υπηρεσία κατά το άρθρο 1 του Ν. 193/1975, υπάγονται στις ρυθμίσεις των δύο προηγούμενων παραγράφων, καθώς και στις ρυθμίσεις των διατάξεων του άρθρου 7 παρ. 2 του Ν. 193/1. 5, με υποχρέωση επιστροφής της κατά το άρθρο 4 του ίδιου νόμου καταβληθείσας σ' αυτούς αποζημιώσεως».

Οι διατάξεις του β' εδαφίου της πιο πάνω παραγράφου εφαρμόζονται από την έναρξη ισχύος του Ν. 1232/1982.

Η προθεσμία της παρ. 1 του άρθρου 19 του Ν. 1476/1984 ισχύει και για τη δευτεροβάθμια κρίση και αρχίζει από τη δημοσίευσή του νόμου αυτού.

Άρθρο 48.

Έναρξη ισχύος.

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά.

Παραγγέλλουμε τη δημοσίευσή του παρόντος στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και την εκτέλεσή του ως νόμου του Κράτους.

Αθήνα, 25 Απριλίου 1985

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΛΑΖΑΡΗΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΓΕΩΡΓ. - ΑΛΕΞ. ΜΑΓΚΑΚΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Α. - Μ. (ΜΕΛΙΝΑ) ΜΕΡΚΟΥΡΗ

ΚΟΙΝ. ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΝΝΗΜΑΤΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΚΟΥΛΑΡΙΚΗΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΑΓ. ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ

ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΑΠΟΣΤ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΕΥΑΓ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

ΓΙΑΝ. ΠΑΠΑΔΟΝΙΚΟΛΑΚΗΣ

ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΑΙΑΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ

Θεωρήθηκε και τέθηκε η Μεγάλη Σφραγίδα του Κράτους.

Αθήνα, 26 Απριλίου 1985

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ - ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΓΚΑΚΗΣ